

W świetle powyższego Komisja uważa, że czeskie przepisy stanowią środek o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w rozumieniu art. 28 WE. Środek ten nie służy zapewnieniu ochrony zdrowia i życia ludzi, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa ruchu drogowego i nie jest zatem uzasadniony na podstawie art. 30 traktatu WE lub orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.

(¹) Ustawa nr 56/2001 Sb. [Sbirka zakonu, Dziennik Ustaw] w sprawie warunków dopuszczenia pojazdów do ruchu i zmieniająca ustawę nr 168/1999 Sb. w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wynikłe z ruchu pojazdu i zmian w niektórych ustawach („ustawę w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu”), zmienioną ustawą nr 307/1999 Sb.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München w dniu 8 lipca 2008 r. — Zino Davidoff SA przeciwko Bundesfinanzdirektion Südost

(Sprawa C-302/08)

(2008/C 247/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zino Davidoff SA

Strona pozwana: Bundesfinanzdirektion Südost

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle przystąpienia przez Wspólnotę Europejską do protokołu madryckiego art. 5 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej (¹) oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa należy interpretować w ten sposób, że mimo użycia pojęcia „wspólnotowego znaku towarowego” odnosi się on również do międzynarodowych rejestracji znaków towarowych w rozumieniu art. 146 i nast. rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1992/2003 z dnia 27 października 2003 r.?

(¹) Dz.U. L 196, str. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 8 lipca 2008 r. — Metin Bozkurt przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-303/08)

(2008/C 247/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Metin Bozkurt

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo dostępu do zatrudnienia i prawo pobytu nabyte w charakterze członka rodziny zgodnie z art. 7 zdanie pierwsze tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja („decyzji nr 1/80”) przez małżonka pracownika tureckiego legalnie zatrudnionego na rynku pracy państwa członkowskiego zostają zachowane po rozwodzie?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy żądanie prawa pobytu wywiedzonego ze statusu, jaki posiada była żona zgodnie z art. 7 zdanie pierwsze tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja („decyzji nr 1/80”), w przypadku, gdy obywatel turecki po uzyskaniu statusu prawnego zgwałcił ją i zranił, a za czyn ten został skazany na dwa lata pozbawienia wolności, stanowi nadużycie prawa?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 9 lipca 2008 r. — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV przeciwko Plus Warenhandels-gesellschaft mbH

(Sprawa C-304/08)

(2008/C 247/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettberbs eV

Strona pozwana: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust 2 dyrektywy 2005/29/ WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, zgodnie z którym zasadniczo niedopuszczalna jest praktyka handlowa, w ramach której udział konsumentów w konkursie z nagrodami lub grze losowej jest uzależniony od nabycia towaru lub usługi, niezależnie od tego, czy w konkretnym przypadku reklama narusza interesy konsumentów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 4 lipca 2008 r. — CoNISMa (Conorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare) przeciwko Regione Marche

(Sprawa C-305/08)

(2008/C 247/11)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CoNISMa (Conorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare)

Strona pozwana: Regione Marche

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, wskazane w pkt 1, należy interpretować w ten sposób, że zakazują one konsorcjom utworzonym wyłącznie przez włoskie uniwersytety i organy

administracji państwowej, w formie opisanej w pkt 8, udziału w zamówieniach publicznych na usługi w zakresie sporządzenia opracowania geofizycznego i pobrania próbek morskich;

2) Czy art. 3 ust. 22 i 19 oraz art. 34 kodeksu zamówień publicznych, o którym mowa w dekrete ustawodawczym nr 163/2006 — zgodnie z którymi, odpowiednio, „pojęcie »podmiot gospodarczy« obejmuje przedsiębiorcę, dostawcę i usługodawcę lub ich grupę bądź konsorcjum”, a „pojęcia »przedsiębiorca«, »dostawca« i »usługodawca« oznaczają osobę fizyczną lub osobę prawną bądź podmiot nie posiadający osobowości prawnej, w tym europejskie zgrupowanie interesów gospodarczych (EZIG), utworzone na mocy dekretu ustawodawczego nr 240 z dnia 23 lipca 1991 r., które »oferują na rynku« odpowiednio, wykonanie robót lub obiektu budowlanego, produkty lub usługi” — są sprzeczne z dyrektywą 2004/18/WE, jeśli ich wykładni dokonuje się w ten sposób, że zastrzegają udział w zamówieniach publicznych usługodawcom zawodowo zajmującym się daną działalnością, z wyłączeniem podmiotów działających w celach naukowych, które nie są celami zarobkowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-309/08)

(2008/C 247/12)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Nijenhuis i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że nie zapewniając właściwego włączenia do prawa krajowego dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, a w szczególności art. 3 ust. 2 i 3 w odniesieniu do wymogu dotyczącego niezależności krajowych organów regulacyjnych oraz bezstronnego i jawnego wykonania przez nie swoich uprawnień, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom na niej ciążącym na mocy wspomnianej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.